

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A., s.r.o.**, Č., IČO: X. zastúpeného advokátom JUDr. J., P. proti žalovanému: **T., s.r.o.**, B., IČO: X., zastúpenému advokátkou JUDr. J., Č., **o vydanie vecí a o vzájomnom návrhu žalovaného**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 23 Cb 149/04, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13.novembra 2007, č.k. 2 Cob 16/07-194, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie žalobcu sa **o d m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 13.decembra 2006, č.k. 23 Cb 149/04-141 uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo Š., ŠPZ: C., výrobné číslo motora: X., výrobné číslo karosérie: T., rok výroby 2001, bielej farby. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 164 626,73,-- Sk s úrokom 11% od 10.6.2004 až do zaplataenia. Vzájomný návrh žalovaného v sume 52 772,27,-- Sk s úrokom 11% od 10.6.2004 až do zaplataenia zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca je vlastníkom osobného motorového vozidla Š., ktoré z dôvodu poškodenia pri dopravnej nehode ponechal u žalovaného za účelom jeho opravy. Žalovaný vystavil zákaznícky list 6.apríla 2004, kde v kolonke „rozsah prác opravy“ žalovaný uviedol, že práce na oprave vozidla začne až po obhliadke vozidla a po súhlase poisťovne s opravou vozidla. Žalobca poisťnú udalosť oznámil zmluvnej poisťovni X.. Pracovník spoločnosti X. vykonal obhliadku vozidla 7.apríla 2004 a z obhliadky vypracoval zápis, v ktorom uviedol, že sú

vysoké odhadové náklady na opravu, pred zahájením opravy je nutné kontaktovať poisťovňa a dohodnúť ďalší postup a spôsob likvidácie poisťnej udalosti. Zároveň vypracoval kalkuláciu ceny. Z podnetu žalovaného bola 29.apríla 2004 vykonaná obhliadka vozidla pracovníkom spoločnosti X.. Poisťovňa listom z 30.júla 2004, adresovanom žalobcovi, konštatovala, že na predmetnom motorovom vozidle ide o totálnu škodu a že žalovaný pokračoval v oprave bez dohovoru s poisťovňou. Žalovaný vykonal opravu motorového vozidla a vystavil za opravu žalobcovi faktúru č. X. na sumu 217 399,-- Sk a na čas do zaplatenia vyfakturovanej sumy zadržal predmetné motorové vozidlo. Súd prvého stupňa z výpovede svedkov: D., L., B. a V. konštatoval, že žalovaný mal začať opravu až po výslovnom písomnom súhlase poisťovne X., a.s, ktorý daný nebol, a preto porušil zmluvné dojednania, vyplývajúce zo zákazkového listu č. X. zo 6.apríla 2004. Z uvedeného dôvodu posúdil nárok žalobcu na vrátenie vozidla za dôvodný a zadržovanie vozidla žalovaným posúdil ako porušenie výkonu vlastníckeho práva podľa § 123 a § 126 Obč.zák. Žalovaný uskutočnil opravu v rozpore so zmluvným dojednaním, preto sa nemohol odvolávať na ust. § 151s ods.1 Obč.zák., lebo žalovaný nemal voči žalobcovi splatnú peňažnú pohľadávku. Pokiaľ ide o vzájomný návrh žalovaného, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 217 399,-- Sk s 11% úrokom od 10.6.2004 až do zaplatenia, súd dospel k záveru, že žalovaný opravou vozidlo zhodnotil, čím by žalobcovi vzniklo bezdôvodné obohatenie, ak by náhradu za vykonanú opravu neuhradil. Pri výške bezdôvodného obohatenia súd vychádzal z čistej ceny opravy, uvedenej v kalkulácii ceny opravy, vypracovanej pracovníkom X.. Táto suma bola stanovená pri obhliadke vozidla a bol predpoklad potvrdenia jej výšky. Súd preto určil náhradu bez DPH v sume 164 626,73,-- Sk.

Proti tomuto rozhodnutiu v časti, ktorou súd rozhodol o vzájomnom návrhu žalovaného podali odvolania žalobca a žalovaný. Na odvolania účastníkov konania Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 195 905,81,-- Sk s 11% úrokom od 10.6.2004 až do zaplatenia a vo zvyšku vzájomný návrh žalovaného zamietol. Výrok o náhrade trov konania potvrdil a o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vzťah medzi účastníkmi bol založený odovzdaním predmetného motorového vozidla žalobcom prostredníctvom svojho pracovníka žalovanému na opravu a vystavením zákazkového listu zo 6.apríla 2004, č. X.. Tento zákazkový list obsahuje dojednanie účastníkov, že za práce na oprave žalovaný začne až po obhliadke vozidla a po súhlase poisťovne s opravou vozidla. Z listu poisťovne X.

z 2.novembra 2006 vyplýva, že informácia o spôsobe likvidácie je poskytnutá vždy písomne, ako správne konštatoval aj súd prvého stupňa. Zo zápisnice z obhliadky predmetného motorového vozidla zo 7.apríla 2004 vyplýva, že v servise žalovaného pracovník X. vykonal obhliadku vozidla a v zápise o tejto obhliadke uviedol, že sú odhadované vysoké náklady na opravu, pred zahájením opravy je nutné kontaktovať poisťovňu a dohodnúť ďalší postup a spôsob likvidácie poistnej udalosti a zároveň vypracovať kalkuláciu ceny opravy. V tejto kalkulácii vyčíslil náklady na opravu vrátane DPH sumou 195 905,81,-- Sk. O ďalšom postupe pri oprave vozidla a likvidácii poistnej udalosti svedčí list poisťovne X. z 30.júla 2004, adresovaný žalobcovi, v ktorom poisťovňa konštatovala, že pri obhliadke vozidla bola vypracovaná kalkulácia nákladov na opravu na sumu 195 905,81,-- Sk a že 15.apríla 2004 pán K. oznámil zamestnankyni žalobcu, že vozidlo je možné opraviť do výšky kalkulácie nákladov na opravu. Ďalej uviedol, že 29.apríla 2004 z podnetu servisu bola vykonaná doobhliadka, ktorú opäť podpisoval zástupca servisu a konštatoval, že servis pokračoval v oprave vozidla bez dohovoru poisťovne. Avšak v tomto liste uviedol aj to, že oznámením z 15.apríla 2004 o možnosti opravovať vozidlo, žalobca kontaktoval poisťovňu 26.mája 2004, kedy bola doručená do poisťovne faktúra za opravu vozidla. Podľa názoru odvolacieho súdu z obsahu tohto listu jednoznačne vyplýva, že poisťovňa dala súhlas 15. apríla 2004 žalobcovi na opravu do výšky kalkulácie nákladov, t.j. do výšky 195 905,81,-- Sk a až následne po vykonanej doobhliadke bola konštatovaná totálna škoda. Odvolací súd dospel na základe uvedených skutočností k záveru, že žalovaný vykonal opravu v súlade s dohodou účastníkov uvedenou v zákazkovom liste zo 6.apríla 2004 a po oznámení poisťovne, že súhlasí s opravou vozidla do výšky kalkulácie nákladov v sume 195 905,81,-- Sk, preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, ako je uvedené vyššie.

Proti tomuto rozhodnutiu podal dovolanie žalobca. Žiadal napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania zdôvodnil poukazom na ustanovenia § 238 ods.1 O.s.p. a § 241 ods.2 O.s.p. Uviedol, že žalovaný nemal súhlas ani poisťovne X. a ani žalobcu s opravou vozidla a zo zistených skutočností bolo nepochybné, že nedošlo k splneniu tejto podmienky dojednanej medzi účastníkmi, čím žalovanému nevzniklo právo predmetné motorové vozidlo opraviť. Je toho názoru, že týmto protiprávnym postupom zo strany žalovaného vznikla žalobcovi škoda, pretože poisťovňa mu nevyplatila cenu opravy, ale len poistné plnenie, dojednané pre prípad totálnej škody, ktoré plnenie je v zjavnom nepomere vo vzťahu k cene opravy. Je toho názoru, že žalovaný v danom prípade nemal právo predmetné vozidlo opraviť,

a preto mu nevzniklo ani právo vystaviť faktúru na cenu opravy. Namietal, že odvolací súd sa pri svojom rozhodnutí spravoval nesprávnym právnym názorom, že poisťovňa dala súhlas 15. apríla 2004 do výšky kalkulácie nákladov, t.j. do výšky 195 905,81,-- Sk. Tvrdí, že k takému súhlasu poisťovne nikdy nedošlo, pretože spracovanie ceny opravy predbežnou kalkuláciou nákladov zo strany X. nemožno považovať za súhlas poisťovne s opravou, najmä ak sa v čase spracovania predbežnej kalkulácie predpokladal väčší rozsah poškodenia motorového vozidla a tým aj väčšej hodnoty opravy vozidla. Pokiaľ by žalovaný postupoval s dohodou účastníkov a vyčkal na vyjadrenie poisťovne, že ide o totálnu škodu a že nedáva súhlas s opravou, poisťovňa by uhradila náklady na demontáž rozobratých častí motorového vozidla a nedošlo by ku škode žalobcu.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu považuje dovolanie žalobcu za nedôvodné a žiada ho zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods.1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods.1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovolací súd predovšetkým skúma, či sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, keďže ide o mimoriadny opravný prostriedok. Vyplýva to z ustanovenia § 236 ods.1 O.s.p., podľa ktorého dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Prípustnosť dovolania upravujú ustanovenia § 237, § 238 a § 239 O.s.p. Dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodňuje ustanovením § 238 ods.1 O.s.p., podľa ktorého dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V prejednávanej veci však je potrebné prípustnosť dovolania posúdiť predovšetkým z hľadiska ustanovenia § 238 ods.5 O.s.p., podľa ktorého dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu neprevyšujúcom v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania žaloby na prvostupňovom súde. V prejednávanej veci bola žaloba podaná na súd 26. októbra 2004. Minimálna mzda v tom čase predstavovala sumu 6 500,-- Sk. Výrok rozhodnutia odvolacieho súdu v časti, ktorou bolo rozhodnuté o vzájomnom návrhu žalovaného, žalobca napáda dovolaním v zmeňujúcej časti. Pri posudzovaní prípustnosti dovolania nie je významná formulácia výroku odvolacieho súdu, ale rozhodujúcim hľadiskom je vždy obsahový vzťah rozsudkov súdov oboch stupňov

v tom, ako posúdil práva a povinnosti účastníkov konania. V prejednávanej veci odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t.j. v časti vzájomného návrhu žalovaného v neprospech dovolateľa, len o sumu 31 279,08,-- Sk (195.905,81- 164.626,73). Výrok rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý dovolaním napáda žalobca je zaplatenie sumy 31 279,08,-- Sk, uvedená suma nedosahuje výšku stanovenú v ustanovení § 238 ods.5 O.s.p. Dovolací súd nezistil prípustnosť dovolania ani podľa § 237 O.s.p.

Keďže dovolanie žalobcu smeruje proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, neprevyšujúci desaťnásobok minimálnej mzdy, je dovolanie žalobcu neprípustné aj keď smeruje proti zmenenému rozsudku odvolacieho súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto opravný prostriedok žalobcu odmietol podľa § 243b ods.4 O.s.p. v spojení s § 218 ods.1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je neprípustné.

V dovolacom konaní úspešný žalovaný si náhradu trov dovolacieho konania neuplatnil, dovolací súd mu preto náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (§ 243b ods.4 v spojení s § 224 ods.1 a § 151 ods.1 O.s.p.).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. decembra 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.